

Pungor András újságíró és költő eredetileg saját kislányának írta a kötetben található verseket - vagyis inkább mondókák ezek, hiszen a csengő rímek, a hullámzó ritmus, a hangutánzó szavak mind-mind arra csábítanak, hogy kipróbáljuk: hogyismondják?

Az ábécé mássalhangzóihoz írott verseket Takács Mari illusztrációi kísérik.

Kezdetben egyetlen betű, egyetlen rajz sem volt ebben a könyvben. Csak a fel-feltámadó Szél futkosott a lapokon. Egy nap Angyalandi jelent meg mezítláb, tanácstalanul az egyik oldalon. Magányosnak érezte magát, elhagyatottnak. Rajzolt hát magának egy házat, hozzá kertet, ibolyaillatot. Nemsokára betoppant hozzá Kárókaresz, a hóbortos királyfi, és vele jöttek a kócos mesék. Angyalandi a fiú valamennyi történetét beleírta, belerajzolta ebbe a könyvbe, hogy Karesznek ne legyen honvágya. Benépesedtek a lapok, tolongtak rajtuk a betűk, repkedett felettük a csodás város, és megjelentek a könyvben Kárókaresz barátai is. Egy nap azonban egy ijesztő valaki azt rikoltotta: "Diós Csülök!", és mindenki azonnal félni kezdett. A Könyv Népe elindult, hogy megtalálja a félelmetes Izét, aki elrabolta a betűket és megijesztett mindenkit, és végül elrabolta Angyalandit is. Kárókaresz ekkor szerelme megmentésére indul...

